

Slovenski hmeljar

Glasiló hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstrednevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto IV

Celje, dne 20. oktobra 1933

Štev. 21

Savinjski:

K položaju

Res čisto svojevrstna je hmeljska trgovina, težko doumljiva zlasti za nas, ki z nobenim drugim, za vse pojave v svetovni gospodarski politiki slično občutljivim trgovskim blagom nimamo opravka. Tudi letos se ne razvija tako, kakor se je splošno pričakovalo. Namesto izredne živahnosti in stalnega dviganja cen, imamo prav mirno kupčijo in več ali manj ustaljene cene na vseh tržiščih. Še bolj kot producente je razočaral ta pojav trgovce, ki so računali letos s prav lepim dobičkom, danes pa že vsi vprek trdijo, da bo letos zaslužil pri hmelju edino le producent, ki vkljub vsemu le doseže razmeroma visoko ceno za svoj pridelek. Vzlic temu pa so razočarani tudi producenti, ker so kaj kmalu po začetni hausse cene hitro zopet nazadovale, se zasidrale na sedanji višini in še vedno ne kažejo nobene tendence navzgor. Vsa razočaranja pa so le posledice okolnosti, da niti trgovina niti produkcija nista računali in pravilno upoštevali vseh činjenic, ki vplivajo na razvoj hmeljske trgovine in gibanje cen. Razpravljati podrobneje o tem zaenkrat iz zelo tehtnih razlogov še ni priporočljivo, čas za to bo šele po zaključku glavne sezone. Danes nas zanima predvsem to, kaj imamo od letošnje sezone še pričakovati.

V člankih »Več zaupanja v hmelj« in »Preizkušnja živcev«, ki ju je posnel in priobčil naš list iz inozemskih listov, se s tehtnimi razlogi dokazuje, da je strah pred polomom cen letos neutemeljen, in da bodo pivovarne končno morale kupiti tudi po visoki ceni, ako jo bomo znali držati. Da, pivovarne! Vprav te so namreč vzrok, da je

letos kupčija tako mirna, ker s svojim rezerviranim zadržanjem pri nakupu onemogočajo vsako večjo živahnost. In potem sevé Amerika, odkoder ni in ni listega viharnega povpraševanja in zanimanja, s katerim se je splošno računalo! Seveda se pri takem položaju drži tudi trgovina precej rezervirano in ne upa tvegati dalekosežnejših spekulacij. Rezerviranost pivovarske industrije, hmeljske trgovine in Amerike pa ima svoje vzroke predvsem v slabem in nestalnem konsumu piva, pomanjkanju denarnih sredstev, nestalnosti valut ter v negotovosti svetovnega gospodarskega položaja sploh itd. Dočim pivovarska industrija in posredno tudi hmeljska trgovina izigravata tudi letos svoj priljubljeni adut, stare zaloge v pivovarnah, pa opravičuje produkcija svoje zahteve po visokih cenah z dejstvom, da letošnji svetovni pridelek hmelja ne more kriti potrebe in da so zato njene zahteve upravičene. Dočim pivovarne upajo, da produkcija ne bo vzdržala in dala pridelek tudi ceneje iz rok, pa je produkcija prepričana, da pivovarska industrija hmelj neobhodno rabi in ga bo končno morala kupiti za vsako ceno. Pri tem pa pivovarne počasi kupujejo za sproti in že davno ni šel hmelj iz rok producenta tako naglo v roke konsumenta, kakor vprav letos, producenti pa počasi prodajajo. In Amerika? Založila se je že prej dobro s hmeljem in sedaj lahko čaka, četudi polagoma že poskuša kupovati.

Tak je položaj danes, in kako se bo nadalje razvil, zavisi od zadržanja ene in druge strani. Vsekakor bo letošnja sezona, svojevrstna kakor je, imela tudi svojevrsten finale. Važno za produkcijo je dejstvo, da je nad polovico letošnjega hme-

lja, žlahtnega vsaj, iz prve roke že prodanega, potrebe pivovarske industrije pa še davno niso krite in končno tudi Amerika, kjer bo v decembru prohibicija končno veljavna ukinjena, brez žlahtnega hmelja ne bo mogla izhajati. Presenečenja na eno ali drugo stran pa seveda tudi niso izključena, kajti današnja nestalnost v gospodarsko političnem življenju čez noč omogoča tudi najbolj nemogoče in neverjetne pojave.

Iz zgodovine piva

Alzaški pisatelj, ki v svoji obširni razpravi o postanku pivovarstva »Etudes Gambrinales« trdi, da nikakor ne odgovarja zgodovinski resnici, da so pivo iznašli Nemci, ima torej popolnoma prav.

Tako se je torej pivo, ali pravilneje, varjeni ječmenovec dolga leta kosal z zavrelo medico »meť« za čast narodne pijače mnogih narodov.

Hmelj je s svojim pojavom prinesel v pivovarstvo novo dobo razvoja. Kakor trdi slavni švedski botanik Linné, je hmelj azijskega izvora in je prišel med velikim preseljevanjem narodov v četrtem stoletju od vzhoda v Evropo. Za vlade frankovskega kralja Pipina Malega, očeta Karla Velikega, se prvič omenjajo hmeljski nasadi. Koncem devetega stoletja že najdemo hmeljske nasade v bavarski brižinski Charti in Gardelegen v pruski provinci Saški ima že od desetega stoletja v svojem grbu mladiko hmelja. Tudi okoli Magdeburga so bili že v letu 1070 hmeljski nasadi. Zanimivo je, da ima največ zaslug za vpeljavo hmelja v pivovarstvo ženska, in sicer svetnica, namreč sv. Hildegarda, opatinja samostana Rupertsberg pri Bingen. V latinsko pisanem naravoslovju ga namreč že leta 1079 priporoča za dodatek pivu namesto mnogih drugih, dotlej običajnih konzervirajočih in aromatizirajočih dišav, korenin in zelišč. Do tedaj so rabili hmelj samo za farmaceutične in medicinske preparate, dočim so pivu primešavali najrazličnejše ingredience, kakor brinjeve jagode, koriander, kumno, kislo deteljico, žajbelj, semena trav, kalmus, beli teloh, vetrnico, nux vomica itd.; v srednjem veku so bili pač navdušeni za dišave ter jih rabili povsod za aromo. V šestnajstem in sedemnajstem stoletju so primešavali pivu tudi smolo. Ulmci pa so žgali sode s cimetom in brinjevimi jagodami, da bi napravili pivo bolj aromatično in tudi bolj trpežno.

Kakor sv. Hildegarda, tako igrajo sploh samostani in menihi v zgodovini pivovarstva vodilno in napredno vlogo. Ker je bilo varjenje piva mnoga

stoletja stranska panoga kmetijstva in predvsem velikih gospodarstev ter ga je brez pridržka v prvotnih primitivnih oblikah smel izvrševati vsakdo, so ga menihi kmalu sprejeli v samostanska gospodarstva in njim se moramo zahvaliti za mnoga izboljšanja, tako glede kakovosti pijače same kakor tudi raznih tehničnih pripomočkov. V ta namen so jim često tudi zasebniki v svojih zapuščinah volili znatne vsote, pa tudi država. Tako se nahaja v grajskem arhivu mesta Düsseldorf iz leta 1870 izkaz dohodkov za samostan »Gerresheim« z izrečnim določilom »ad meliorem cerevisiam — za izboljšanje piva.«

Z dežele in iz samostanov se je pivovarstvo polagoma razširilo tudi po mestih in v štirinajstem stoletju so polagoma postala trgovska mesta velike severnonemške nižine pogosto tudi važna pivovarska središča. Mogočna severnonemška trgovska zveza »Hansa« je bila tedaj v bujnem razvoju. Živahen promet tržišč med seboj, številne suhe in vodne ceste ter pomanjkanje drugih pijač v nasprotju z južno Nemčijo, kjer se je pridelovalo vino, so bili važni razlogi, da se je pivovarstvo razvijalo v vedno večjem obsegu. Nastajala so pivovarska društva, ki so v občinskih upravah kmalu prišla do odločilne besede. Poleg kupčije in cveločega prometa na suhem in na vodi je bilo vprav pivovarstvo vir blagostanja za celo vrsto severnonemških mest. Tako se je imel Hamburg obsežnemu izvozu piva zahvaliti za velik del svojega bogastva in mesti Rostock ter Lübeck sta izvažali velike količine piva na Angleško.

Hamburžani so imeli lastno specialiteto, namreč iz pšenice varjeno belo pivo, ki ga je pivovarnar Kurt Broihan l. 1526 vpeljal v Hannover, odkoder je prišlo v Berlin, dokler ni slednjič povsod postalo splošno znano in cenjeno kot »hladna blondinka«. »Broihan« je v Hannoveru še danes znano in priljubljeno belo pivo. Druga mesta so imela svoje specialitete, tako Gosler gozo, Lübeck izrael, Vratislava čeps, Erfurt šlunc, Lipsko rastrum in Braunschweig mumo, ki so jo pili tedaj po vsem dostopnem svetu.

Zavetišče pivovarstva in izhodišče poznejšega monakovskega »Bockbier« je bilo mesto Einbeck v Hannoveru. Meščani v Einbecku niso pozabili po končanem državnem zboru v Wormsu dr. Martinu Luthru poslati v zahvalo, ker je krepko branil svoje teze pred cesarjem in državnim zastopstvom, nekoliko vrčev svojega slavnega piva, katero je tudi veliki reformator zelo cenil.

Prišli pa so slabi časi tridesetletne vojne s svojo bedo in revščino, ki so razdrli, kar so prej-

šnja stoletja sezidala imetja in blagostanja. Nižji sloji so se vdajali vedno bolj uživanju žganih pijač, višji pa pridelkom novih kolonij, kavi, čaju in čokoladi. Poraba piva je vedno bolj padala. Pivovarska društva so se razšla, ker se pivovarstvo ni več izplačalo. Sicer je posegla vmes vlada in skušala z državnimi odredbami napraviti red in izboljšati razmere, ker je pivovarstvo bilo vedno izdaten vir davkov, vendar uspeha ni bilo.

(Dalje prihodnjič.)

J. Barth & S.:

O hmelju 1932/33

Po analizi hmelja na državni pivovarsko-tehnični poskusni postaji v Weißenstephanu in v znanstvenem zavodu v Münchenu je odstotek grenčič v hmelju posameznih provenienc zadnja štiri leta bil naslednji:

Provenienca	1929	1930	1931	1932
	grenčič v suhi snovi v %			
Hallertau . . .	13,5—17,0	15,0—19,1	14,2—19,7	15,9—18,9
Spalt	13,5—17,5	15,9—19,5	15,6—19,6	15,3—19,5
Aischgrund . . .	13,5	15,0	15,0	15,0—16,3
Hersbruck . . .	15,1—16,8	14,1—17,7	15,3—16,4	15,3—18,2
Württemberg . .	14,4—17,9	15,2—18,3	15,9—18,7	15,4—20,5
Baden	13,7—15,6	14,3—20,2	14,5—18,2	—
Uštek	12,5—15,8	14,7—15,8	12,5—15,8	13,1—16,7
Žatec	12,9—14,6	14,4—15,8	13,7—16,7	14,2—16,8
Alzac.-Lotharing.	15,3	15,3	—	16,5
Štajer. (Golding)	13,9—15,4	15,6—16,7	12,4—13,5	13,5—15,3
Bačka	14,8—14,9	14,9	12,6—14,0	14,5—16,7
Poljska	15,7—15,8	15,7—16,4	13,0—14,5	13,2—15,5

Cene in konjunktura.

Splošno se je položaj svetovnega hmeljarstva obrnil na bolje, ker se je površina hmeljskih nasadov zelo skrčila in pridelek prilagodil potrebi, kakor kaže naslednji pregled:

Leto	Površina nasadov na kontinentu v ha	Pridelek v tisoč stotih	Svetovna površina nasadov v ha	Svetovni pridelek v tisoč stotih	Svetovna produkcija piva v milj. hl	Svetovna poraba hmelja v tisoč stotih
1913	63994	328·50	101078	756·—	295·—	853·—
1918	23304	137·—	40516	377·—	117·—	475·—
1929	57500	462·—	78558	834·—	186·60	583·—
1931	33178	244·50	50800	477·50	173·—	540·50
1932	25350	187·—	41804	419·50	156·70	484·—

Površina hmeljskih nasadov na evropskem kontinentu se je od leta 1929 skrčila od 57.500 ha na 25.400 ha, svetovna pa od 78.500 ha na 41.800 ha. Pri povprečnem pridelku 7·75 stotov na kontinentu in 14·50 stotov drugod bi znašal svetovni pridelek normalno 450.000 stotov hmelja, dočim znaša svetovna poraba okrog 495.000 stotov.

Pred obiranjem je bilo splošno mnenje glede cene v strokovnih krogih še zelo pod vplivom padajočega konsuma piva in obilnih zalog hmelja v pivovarnah ter se ni računalo z visokimi cenami.

V Nemčiji je takoj po obiranju pričelo živahno nakupovanje, ker je letina v ČSR slabo izpadla in so prijatelji češke provenienc hoteli zato svoje potrebe kriti deloma v Nemčiji. V Hallertau-u se je plačevalo do konca septembra stalno 1·80 do 2·20 RM (31—39 Din) za kg, NHPD pa je prevzemala blago po 2·40 do 3·— RM (42—52 Din), vendar izplačevala le 60% kupnine. Koncem septembra je bilo neprodanega le še okrog 12.500 stotov hmelja. Tedaj pa so se pričele cene hitro dvigati; zdi se, da so se nekatere tvrdke zelo vračunale glede množine pridelka, prodale blago še preden so ga nakupile, in ko so videle, da bo blaga primanjkovalo, pričele hitro nakupovati, da se še pravočasno krijejo. Tekom oktobra so se pri hitrem nakupovanju cene dvignile na 4·20 do 4·60 RM (74—81 Din) za kg in se je po tej ceni večino blaga prodalo. Pozneje je postala tendenca zopet mirnejša in so do konca marca pri mirnem nakupovanju cene zopet padle na 3·20 do 3·40 RM (56 do 60 Din) za kg. V Spaltu so se cene z začetnih 2 RM (35 Din) dvignile na 4·60 do 5 RM (81—88 Din) za kg. V Tettnangu se je v začetku plačevalo po 2 RM (35 Din) za kg, pozneje pa so se cene hitro dvignile na 3·40 RM (60 Din) za kg. Gorski hmelj iz Hersbrucka je bil razprodan večinoma v septembru in oktobru po začetnih cenah 1·20 do 1·60 RM (21—28 Din) in poznejših 2·60 do 3·40 RM (46 do 60 Din) za kilogram.

Na Češkoslovaškem se je že med obiranjem dalo ugotoviti, da bo zaradi peronospor in rdečega pajka prvovrstnega blaga zelo primanjkovalo. Radi živahnega povpraševanja je bilo v barvi in kakovosti najboljše blago že tekom prvih šest tednov razprodano. V začetku se je plačevalo v Žatecu po 8·50 do 11 Kč (18—24 Din), do konca septembra so se cene že dvignile na 12 do 16 Kč (26 do 35 Din) do konca oktobra na 14 do 22 Kč (31 do 48 Din) in do konca novembra že na 15 do 24 Kč (33—53 Din) za kg. Koncem oktobra so neprodane zaloge v Žatecu znašale le še okrog 10.000 stotov. Mirnejše povpraševanje je povzročilo, da so do konca marca cene zopet padle na 14—19 Kč (31 do 42 Din) za kg. V Uštekju je bila začetna cena 9 Kč (20 Din) in se dvignila do konca novembra, ko je bila večina pridelka že razprodana, na okrog 20 Kč (44 Din) za kg.

Tudi v Jugoslaviji, Poljski in Franciji je bilo koncem oktobra, izvzemši nekatere partije, večina

pridelka razprodana, in sicer v Jugoslaviji po 12 do 30 Din, na Poljskem po 1 do 3 zł (8–25 Din) in v Franciji po 10–18 Frs (28–52 Din) za kg.

Redko se dogaja, da je kakor lansko leto, iz-
vzemši nekatere partije, že do konca novembra v
večini hmeljskih okolišev pridelek popolnoma raz-
prodan in da v tem času neprodane zaloge v vseh
okoliških srednje Evrope znašajo komaj 12.000 do
15.000 stofov.

(Dalje prihodnjič.)

Razno

Hmelj iz CSR v Bolgarijo je carine prost. Tozadevna
pogodba je bila podpisana 29. avgusta t. l. Lani je CSR
izvozila v Bolgarijo 167 stofov hmelja.

Konec prohibicije v USA se hitro približuje. Le tri
državice se morajo še izjaviti za odpravo prohibicije,
pa bo potrebna večina dosežena in se bo prohibicija
črtala iz ustave. Bajе bo to 5. decembra t. l.

Konsum piva v Španiji je znašal lansko leto
794.270 hl. V obratu je bilo 44 pivovarn.

Svetovni konsum piva je znašal lansko leto kakih
157.000.000 hl, dočim predlani še 173.000.000 hl. Naza-
doval je konsum najbolj v Angliji, Nemčiji in Češko-
slovaški.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Tudi zadnjih štirinajst dni
je vladalo v hmeljski kupčiji nespremenjeno mirno raz-
položenje in so le nekatere tu zastopane tvrdke pose-
gale v kupčijo. Cene so ostale v glavnem nespreme-
njene in bile več ali manj čvrste. Za prvovrstno blago
se je plačevalo po 65–70 Din za kg, za res izbrano
prvovrstno blago izjemoma z napitnino tudi do 75 Din,
za drugovrstno blago pa 60–65 Din za kg. Vkljub mirni
kupčiji pa je bilo precej prometa in računa se, da je
iz prve roke prodanega že do 75% letošnjega pridelka.
Producenti se drže prejkoslej zelo rezervirano ter pro-
dajajo počasi in previdno le po najvišjih dnevnih cenah.

Vojvodina: Kupčija je nadalje zelo mirna in
izkazuje razmeroma malo prometa. Cene so ostale več
ali manj nespremenjene in se plačuje po 60–65 Din za
kg, izjemoma za prvovrstno blago tudi do 70 Din za kg.
Povpraševanja in zanimanja je zelo malo.

Češkoslovaška: Kupčija je ostala nadalje
mirna in se omejuje v prvi vrsti na nakupovanje iz prve
roke. Zanimanje in povpraševanje je večinoma zmerno
in le semtertja nekoliko oživi, včasih za prvovrstno,
večinoma pa le za cenejše blago. Cene so v splošnem
nekoliko oslabele in se plačuje sedaj za prvovrstno
blago 92–98 Din, za srednje 83–92 Din in za slabše
78–83 Din za kg. Računa se, da je prodanega iz prve
roke že nad 60% letošnjega žateškega pridelka, znam-
kovanega pa je 4675 bal v skupni teži 5868 stofov.
Vprav zadnje dni je zopet oživel zanimanje za prvo-
vrstno blago. Tudi v Roudnici in Uštku kupčija precej
miruje ter so tudi cene popustile in se plačuje sedaj
65–75 Din za kg; tu je do 70% letošnjega pridelka iz
prve roke že prodanega. Žateški producenti so pri pro-

daji bolj rezervirani, zlasti če gre za prvovrstno blago,
in zato tudi bolje drže ceno. Za pozni hmelj iz Dube
se plačuje 56–62 Din za kg.

Nemčija: Tržišče v Nürnbergu je nadalje mirno
in izkazuje razmeroma malo prometa. Računa se pa,
da bo z dovozom blaga NHPD tržišče znatno oži-
velo. Sedaj notira Hallertauski hmelj 91–102 Din, Tettnang
103–110 Din, Spalt 107–109 Din in Hersbruck 63
do 84 Din za kg. Zaključna tendenca je zelo mirna.
Tudi v posameznih hmeljskih okoliših je kupčija mirna,
četudi letos hmeljska trgovina in tudi pivovarska indu-
stria kupujeta mnogo iz prve roke mimo tržišča v Nürn-
bergu. Zadnje dni se je plačevalo za Spalt prvovrstno
blago 105–112 Din, Hersbruck 70–84 Din, Hallertau 77 do
105 Din, Württemberg 77–108 Din, Baden 78 Din, Pfalz
72–77 Din, Aischgrund 78–84 Din in Jura 87–108 Din
za kg. Zanimanje in povpraševanje je mirno.

Francija: V zadnjih dveh tednih je bila kupčija
semtertja prav živahna in je letošnji pridelek iz prve
roke večinoma že razprodan. Cene so se zadnji čas
precej učvrstile in se je plačevalo 70–80 Din za kg.
Francija si prizadeva, da bi Češkoslovaška opustila
svojo zahtevo po uvoznem kontingentu po znižani ca-
rini in po mnenju pivovarske industrije letos teh kon-
tingentov dejansko ne bo. Inozemski hmelj doseže v
pivovarnah prvovrstno blago iz Češkoslovaške 98 do
125 Din, iz Jugoslavije 95–100 Din in iz Poljske 92 do
94 Din za kilogram.

Belgija: Začetkom zadnjih štirinajst dni je bilo
na tržišču precej živahnosti in so se tudi cene učvrstile.
Sedaj pa je zopet bolj mirno in notira letošnji pridelek
46 Din za kilogram.

Anglija: Letošnji pridelek se dovažja v skla-
dišča, kjer se bonifira, in Marketing Board bo v drugi
polovici oktobra na podlagi celokupnega pridelka
končno veljavno določil cene za posamezne kakovosti.
Za blago starejših letnikov ni več dosti zanimanja,
cene pa so ostale nominalno nespremenjene.

Amerika: Kupčija je še vedno precej mirna,
vendar je že nekaj več zanimanja in povpraševanja.
Letošnji pridelek je notiral v začetku zadnjih štirinajst
dni 45–48 Din, lanski 35–42 Din, predlanski 28–33 Din
in starejši letniki 19–23 Din, hmelj iz Evrope pa le-
tošnji 130–140 Din in lanski 90–108 Din za kg. Naj-
boljše letošnje domače blago je le izjemoma doseglo
47–48 Din in se je dalo kupiti tudi po 46 Din za kg,
Tendenca je bila mirna, vendar čvrsta, promet srednji.

Najvišje hmeljske cene v zadnjem času so bile za
letošnji pridelek v Nemčiji (Tettnang) 114 Din, v
Češkoslovaški (Žatec) 96 Din, v Franciji (Alzacija) 80 Din,
v Jugoslaviji (Savinjska dolina) 73 Din, na Poljskem
(Dublin) 65 Din, v Ameriki 52 Din in v Belgiji (Pope-
ringhe) 40 Din za kilogram.

Vse cene na inozemskih tržiščih so preračunane
po pariteti v Zürichu.

Splošno: Položaj je v celoti nespremenjen.

SADNO DREVJE

vseh v Sloveniji priznanih
sort nudi po najnižji ceni

Fran Senegačnik, Vojnik

Za razvedrilo

Vsak po svoje.

Ona: »Glej, dragi, štiriperesno deteljico sem našla.«

On: »To pomeni, da se bova kmalu poročila.«

Ona: »Jaz pa mislim, da to pomeni srečo.«

Res nerodno.

Zenin kupi pri zlatarju dva zaročna prstana, drugi dan pa prinese oba nazaj.

Zlatar začuden vpraša: »No, ali prstana ne ugajata?«

Kupec: »Prstana že ugajata, toda jaz ne.«

Dobro opravičilo.

Mati: »Kako si mogel reči stricu, da je neumen. Takoj pojdi k njemu in se opraviči.«

Sinko gre in reče stricu: »Dragi stric, zelo mi je žal, da si tako neumen.«

Pri zdravniku.

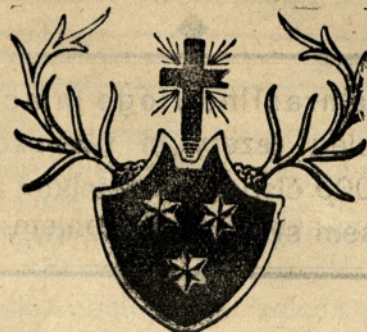
»Gospod zdravnik, ali sedaj že lahko zopet delam z roko?«

»Roka je popolnoma zaceljena, gospod Smola, in lahko z njo opravljate vsako delo.«

»Tako? Ali lahko tudi sviram na gosli?«

»Seveda!«

»Imenično, prej namreč nisem mogel.«

Ta znak Vam jamči, da prihranite **Din 2,-** pri 1 kg mila, zato zahtevajte le

cenejše 'Hubertus' terpentinovo milo!

Hubertus

terpentinovo milo
je cenejše, toda prav tako dobro!

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje

(nasproti pošte) Cankarjeva ul.
prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji

Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem

Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev

Umetna gnojila, krmila,
travna in deteljna se-
mena, galico, žveplo,
vsa sredstva za po-
končavanje škod-
ljivcev na drevju in
hmelju, sadjarsko
in vrtnarsko orodje,
kmetijske stroje
in vse druge
kmetijske
potrebščine

oddaja najceneje

Skladišče KMETIJSKE DRUŽBE

v Celju, Aškerčeva ulica

Zaloga cementa!

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena pa tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, **hmelj**, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpoki: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninsko zavarovanje »KARITAS«;
4. sprejema nezgodna zavarovanja poedincev, društev, kolektivna delavska zavarovanja, potovalna zavarovanja, zavarovanja šoferjev, potnikov v avtu, zavarovanja zakonite dolžnosti jamstva v vseh oblikah, zavarovanja avtomobilov zoper poškodbo, požar in tatvino.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica 2, in

v Mariboru

na gosp. Franja Žebota, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica šte. 10.